

**Договір
між Україною та Королівством Марокко
про правову допомогу у кримінальних справах та екстрадицію**

Україна та Королівство Марокко (далі – Сторони),
бажаючи зміцнювати дружні відносини, що існують між двома державами,

бажаючи посилити співробітництво між ними у сфері боротьби із злочинністю у всіх її формах,

визнаючи необхідність забезпечення найширшого взаємного співробітництва у кримінальних справах,

бажаючи поліпшити ефективність діяльності компетентних органів обох Сторін, пов'язаної із попередженням злочинів, розслідуванням, судовим розглядом та конфіскацією майна і доходів, одержаних злочинним шляхом,

переконані, що укладення двосторонніх та багатосторонніх договорів з питань екстрадиції сприятиме розвитку більш ефективного міжнародного співробітництва в сфері боротьби із злочинністю,

бажаючи укласти Договір про правову допомогу у кримінальних справах та екстрадицію,

домовились про таке:

**ГЛАВА I
ПРАВОВА ДОПОМОГА**

Стаття 1

Обсяг правової допомоги

1. Сторони відповідно до положень цього Договору надають одна одній найширшу правову допомогу для цілей розслідування та судового розгляду кримінальних справ.

2. Правова допомога включає:

- а) отримання показань або заяв осіб;
- б) вручення процесуальних документів;
- в) встановлення місцезнаходження осіб чи їх ідентифікацію;
- г) тимчасову передачу осіб, які тримаються під вартою, як свідків;
- д) надання доказів, включаючи предмети та документи;
- е) виконання запитів про обшук та виїмку;
- ж) здійснення заходів щодо арешту, вилучення та конфіскації майна і доходів, одержаних злочинним шляхом;
- з) будь-яку іншу правову допомогу, яка не суперечить законодавству запитуваної Сторони.

3. Правова допомога надається незалежно від того, чи є діяння злочином згідно із законодавством запитуваної Сторони.

Стаття 2

Відмова або відстрочка у наданні правової допомоги

1. У наданні правової допомоги може бути відмовлено, якщо:

- а) на думку запитуваної Сторони, виконання запиту може зашкодити її суверенітету, національній безпеці або публічному порядку;
- б) запит стосується злочину, у зв'язку з яким щодо особи здійснюється переслідування, особу було засуджено або виправдано у запитуваній Стороні;

с) запит стосується військового злочину, який не є злочином згідно із звичайним кримінальним правом;

д) запит стосується злочинів, які, на думку запитуваної Сторони, є політичними злочинами або злочинами, пов'язаними з політичними злочинами. Однак для цілей цього Договору не вважаються політичними злочинами посягання на життя Глави держави однієї із Сторін або члена його сім'ї;

е) є вагомими підстави вважати, що запит подано з метою переслідування особи за ознаками її раси, релігії, громадянства, статі, етнічного походження або її політичних переконань, або якщо становищу цієї особи може бути зашкоджено за будь-якою з цих ознак.

2. Запитувана Сторона може відкласти виконання запиту, якщо таке виконання може зашкодити розслідуванню або судовому розгляду, що здійснюють її компетентні органи.

3. Перед відмовою у задоволенні запиту або перед відстрочкою його виконання запитувана Сторона через центральний орган:

- негайно інформує запитуючу Сторону про причини відмови або відстрочки виконання запиту;

- проводить консультації із запитуючою Стороною з метою вирішення, чи правова допомога може бути надана у строки та на умовах, які запитувана Сторона вважає необхідними. Якщо Сторони погодили такі строки та умови, вони забезпечують їх дотримання.

Стаття 3

Форма та зміст запиту про правову допомогу

1. Запит має бути складений у письмовій формі, підписаний та скріплений печаткою компетентного органу.

2. Запит повинен містити таке:

- а) назву запитуючої установи;
- б) предмет та підставу запиту;
- с) опис відповідних фактів;
- д) відповідні положення кримінального закону.

3. У разі необхідності запит може також містити:

- а) ідентифікаційні дані, дату народження та місцезнаходження будь-якої особи, від якої слід отримати показання;

- б) ідентифікаційні дані, дату народження та місцезнаходження особи, якій належить вручити документ, її процесуальний статус у справі;

- с) будь-яку інформацію про особу, яку необхідно ідентифікувати або встановити;

- д) точний опис місця, яке необхідно обшукати, та майна, вилучення якого необхідно здійснити;

- е) опис будь-якої спеціальної процедури, про яку просить запитуюча Сторона і якої слід дотримуватись при виконанні запиту;

- ф) перелік запитань, які мають бути поставлені особі, зазначеній у запиті;

- г) виклад підстав вважати, що доказ може знаходитися на території запитуваної Сторони, якщо запит стосується отримання або вилучення речових доказів;

- h) причини, у зв'язку з якими вимагається передача особи, яка тримається під вартою, та дата її повернення;

- і) у разі запиту про арешт, вилучення або конфіскацію майна і доходів, одержаних злочинним шляхом;

- докладний опис такого майна і таких доходів, у тому числі їх місцезнаходження;

- опис доказів того, що гроші або майно є доходами, одержаними злочинним шляхом.

4. Запит може також містити будь-яку іншу інформацію, яка може бути повідомлена запитуваній Стороні з метою сприяння виконанню нею запиту.

5. Якщо запитувана Сторона вважає, що інформація, надана у запиті, є недостатньою для забезпечення його виконання, вона може запитати додаткову інформацію.

6. Запити на підставі цього Договору передаються безпосередньо Центральним органом запитуючої Сторони Центральному органу запитуваної Сторони.

Стаття 4

Виконання запиту про правову допомогу

1. Запити про правову допомогу виконуються відповідно до законодавства запитуваної Сторони.

2. На прохання, висловлене запитуючою Стороною, запитувана Сторона повідомляє їй дату та місце виконання запиту про правову допомогу. У разі згоди компетентних органів запитуваної Сторони особи, визначені Центральним органом запитуючої Сторони, представники компетентних органів запитуючої Сторони або інші особи, зазначені у запиті, можуть бути присутніми під час його виконання в межах, дозволених законодавством запитуваної Сторони.

3. Якщо запитуюча Сторона звернеться з проханням про виконання запиту за спеціальною процедурою, запитувана Сторона виконує таке прохання, якщо це не суперечить її законодавству.

4. Центральний орган запитуваної Сторони невідкладно інформує центральний орган запитуючої Сторони про результати виконання запиту.

Стаття 5

Витрати

1. Витрати, пов'язані з виконанням запиту, несе запитувана Сторона. Запитуюча Сторона несе витрати, пов'язані з:

- а) залученням експертів і перекладачів на території запитуваної Сторони;
- б) явкою осіб у запитуючу Сторону відповідно до статті 8 цього Договору;
- с) тимчасовою передачею осіб, які тримаються під вартою, відповідно до статті 9 цього Договору.

2. Якщо в ході виконання запиту стало очевидним, що його виконання призведе до витрат надзвичайного характеру, центральні органи Сторін проводять консультації з метою визначення строків та умов, за яких виконання запиту може бути продовжено.

Стаття 6

Забезпечення конфіденційності

1. На прохання запитуючої Сторони запитувана Сторона докладає усіх зусиль для дотримання конфіденційності запиту про правову допомогу, його змісту та підтверджувальних документів, а також факту надання правової допомоги. Якщо запит неможливо виконати без порушення конфіденційності,

запитувана Сторона інформує про це запитуючу Сторону, яка вирішує, чи слід виконувати запит за таких умов.

Запитувана Сторона повинна також забезпечувати конфіденційність інформації, отриманої в ході виконання запиту про надання правової допомоги.

2. Запитуюча Сторона забезпечує конфіденційність доказів та інформації, наданих запитуваною Стороною, у тій мірі, у якій це можливо, враховуючи потреби розслідування та судового розгляду, зазначених у запиті.

Запитуюча Сторона не може без згоди запитуваної Сторони використовувати або передавати інформацію чи докази, надані останньою, для іншого розслідування або судового розгляду, ніж зазначені у запиті.

Стаття 7

Показання на території запитуваної Сторони

1. Будь-яка особа, яка перебуває на території запитуваної Сторони та від якої запитується показання відповідно до цього Договору, може бути зобов'язана з'явитися до компетентних органів останньої відповідно до її внутрішнього законодавства для дачі показань або надання документів чи інших доказів.

2. Особа може відмовитися від дачі показань, якщо законодавство запитуваної або запитуючої Сторони вимагає або дозволяє такій особі за подібних обставин відмовитися від дачі показань у кримінальній справі.

Стаття 8

Явка осіб на територію запитуючої Сторони

1. Якщо запитуюча Сторона вирішить, що присутність особи у компетентних органах на її території є необхідною для дачі показань у кримінальній справі, вона про це зазначає у своєму запиті про вручення виклику. Запитувана Сторона інформує про це особу і повідомляє запитуючій Стороні відповідь особи.

2. У випадку, зазначеному в пункті 1 цієї статті, у виклику зазначаються приблизна сума, яка підлягає сплаті особі, та витрати на проїзд і проживання, що підлягають відшкодуванню.

3. У разі необхідності особа, зазначена у пункті 1 цієї статті, може отримати через консульські установи запитуючої Сторони аванс на покриття частини або всіх витрат на її проїзд.

4. Особа незалежно від її громадянства, яка на виклик однієї зі Сторін добровільно з'явилась до компетентних органів іншої Сторони, не може бути притягнута до відповідальності або затримана за будь-яке діяння чи для виконання судових рішень, які передували її від'їзду із запитуваної Сторони.

Цей імунітет закінчується, якщо особа, маючи можливість залишити територію запитуючої Сторони, протягом тридцяти (30) календарних днів з дати, після якої її присутність більше не була необхідною її компетентним органам, тим не менш залишилася на цій території або, виїхавши з неї, знову туди повернулась.

5. Особа, яка не з'явилась до суду згідно з викликом, про вручення якого було запитано або який було вручено відповідно до цього Договору, не може підлягати будь-якому покаранню або примусовому заходу, навіть якщо цей виклик містить попередження про покарання.

Стаття 9

Тимчасова передача осіб, які тримаються під вартою

1. На запит запитуючої Сторони та якщо на це погодились запитувана Сторона та особа, яка тримається під вартою на її території, така особа тимчасово передається на територію запитуючої Сторони для дачі показань або надання іншої допомоги у кримінальному провадженні.

2. У разі передачі особи відповідно до пункту 1 цієї статті:

а) передану особу тримають під вартою на території запитуючої Сторони, якщо запитувана Сторона не дозволить її звільнити;

б) запитуюча Сторона повертає передану особу під вартою запитуваній Стороні у дату, зазначену у запиті, якщо Центральні органи не домовляться про інше;

в) час перебування під вартою у запитуючій Стороні зараховується переданій особі до строку покарання, призначеного вироком, винесеним у запитуваній Стороні, і не може перевищувати невідбутого строку покарання.

Стаття 10

Обмін відомостями про судимість

1. Центральні органи Сторін щонайменше один раз на рік інформують один одного про вироки, проголошені судами однієї Сторони стосовно громадян іншої Сторони.

2. У випадку кримінального переслідування в одній із Сторін її компетентні органи можуть негайно отримати від компетентних органів іншої Сторони відомості про судимість відносно переслідуваної особи.

Стаття 11

Вручення процесуальних документів

1. Запитувана Сторона відповідно до свого законодавства здійснює вручення процесуальних документів, переданих з цією метою запитуючою Стороною.

2. Запит про вручення виклику пересилається запитуваній Стороні не менше як за шістдесят (60) днів до дати, встановленої для явки. У термінових випадках Сторони можуть не застосовувати цю вимогу.

3. Запитувана Сторона надсилає запитуючій Стороні підтвердження про вручення процесуальних документів із зазначенням дати вручення та з підписом особи, яка отримала документи. Якщо вручення неможливо здійснити, запитуючу Сторону сповіщають без зволікань із зазначенням причин.

Стаття 12

Розшук, арешт, вилучення і конфіскація

1. Будь-яка зі Сторін може відповідно до свого законодавства надіслати запит іншій Стороні з проханням вжити заходів з метою розшуку, арешту, вилучення або конфіскації на її території майна та доходів, одержаних злочинним шляхом, і повідомити запитуючу Сторону про результати.

Такі заходи вживаються у межах, встановлених законодавством запитуваної Сторони.

2. Запитуюча Сторона додає до свого запиту постанову компетентного органу цієї Сторони про розшук, арешт, вилучення або конфіскацію.

3. Якщо Сторони не домовились про інше, запитувана Сторона розпоряджається майном та доходами, одержаними злочинним шляхом, конфіскованими на її території, відповідно до свого законодавства.

4. У будь-якому разі права добросовісних третіх осіб при здійсненні вищезазначених заходів захищаються відповідно до законодавства запитуваної Сторони.

Стаття 13

Повернення предметів і документів

Будь-які предмети, включаючи оригінали або копії документів, передані запитуючій Стороні відповідно до цього Договору, повертаються запитуваній Стороні настільки швидко, наскільки це можливо, якщо остання не відмовиться від їх отримання.

ГЛАВА II ЕКСТРАДИЦІЯ

Стаття 14

Обов'язок екстрадиції

Сторони зобов'язуються відповідно до положень цього Договору взаємно видавати одна одній будь-яку особу, яка переслідується компетентними органами запитуючої Сторони за вчинення злочину або яка розшукується зазначеними органами з метою виконання вироку.

Стаття 15

Злочини, що тягнуть екстрадицію

1. Для цілей цього Договору під злочинами, що тягнуть екстрадицію, розуміються злочини, які згідно із законодавством обох Сторін караються позбавленням волі на строк не менше одного (1) року або більш суворим покаранням. Якщо запит про екстрадицію стосується особи, яка вже засуджена за скоєння такого злочину і розшукується для виконання покарання у виді позбавлення волі, екстрадиція дозволяється лише, якщо особі призначено покарання на строк не менше шести (6) місяців або більш суворе покарання або якщо до завершення строку відбуття покарання залишається не менше шести (6) місяців.

2. Для цілей цієї статті не має значення неоднакова кваліфікація відповідного діяння або його належність до різних категорій злочинів згідно із законодавствами Сторін.

3. Якщо запит про екстрадицію стосується декількох різних злочинів, з яких однак деякі не відповідають умовам екстрадиції особи, передбаченим у пункті 1 цієї статті, запитувана Сторона може погодитись на екстрадицію, якщо особа, якої стосується екстрадиція, вчинила принаймні один із злочинів, що тягнуть екстрадицію.

4. У випадках запиту про екстрадицію за злочини, пов'язані з податками, зборами, митом чи валютою, в екстрадиції не може бути відмовлено на тій підставі, що законодавством запитуваної Сторони не передбачені такі самі податки, збори або митні чи валютні правила, як в запитуючій Стороні.

Стаття 16

Відмова в екстрадиції власних громадян

1. Сторони не здійснюють екстрадицію осіб, що є їх громадянами.
2. Відмовляючи у задоволенні запиту про екстрадицію особи на підставі громадянства, запитувана Сторона бере на себе зобов'язання відповідно до внутрішнього законодавства здійснювати кримінальне переслідування такої особи, якщо вона скоїла правопорушення, яке визнається злочином чи проступком в обох Сторонах. У такому випадку запитуюча Сторона надсилає запит дипломатичними каналами про кримінальне переслідування разом з матеріалами справи, документами та доказами, наявними в її розпорядженні.
3. Запитуюча Сторона має бути повідомлена про результати розгляду її запиту.

Стаття 17

Відмова в екстрадиції особи

1. Екстрадиція особи не здійснюється з таких підстав:
 - а) якщо у запитуваній Стороні чи в третій державі стосовно діянь, за які вимагається екстрадиція особи, було прийнято остаточне рішення;
 - б) якщо кримінальне переслідування або виконання вироку не можуть бути здійснені у зв'язку із закінченням строків давності відповідно до законодавства однієї із Сторін на час отримання запиту запитуваною Стороною;
 - в) якщо амністія або помилування мали місце в запитуваній Стороні відповідно до її законодавства стосовно особи, яка вчинила злочин, що є предметом запиту про екстрадицію, і запитувана Сторона мала юрисдикцію щодо переслідування цієї особи;
 - г) запит стосується злочину, який, на думку запитуваної Сторони, є політичним злочином або злочином, пов'язаним з таким злочином. Однак не вважається політичним злочином тероризм, як його визначено в міжнародних договорах, підписаних обома Сторонами, посягання на життя Глави держави однієї з Сторін або члена його сім'ї;
 - д) якщо злочин, за вчинення якого вимагається екстрадиція, є виключно військовим;
 - е) якщо запитувана Сторона має вагомі підстави вважати, що запит був зроблений з метою переслідування або покарання особи на підставі її раси, релігії, національної приналежності чи існує ризик порушення інших основоположних прав людини, які захищені міжнародними договорами про права людини.
 2. Запитувана Сторона може відмовити в екстрадиції відповідної особи за злочин, який за її законодавством вважається вчиненим повністю або частково на її території.
- Якщо злочин, за який вимагається екстрадиція, було вчинено за межами території запитуючої Сторони, в екстрадиції може бути відмовлено, тільки якщо законодавство запитуваної Сторони не передбачає переслідування за таку саму категорію злочинів у випадку їх вчинення за межами території останньої Сторони або не передбачає екстрадиції за злочин, у зв'язку з яким вимагається екстрадиція.

Стаття 18

Смертна кара

Якщо за законодавством запитуючої Сторони покарання за діяння, у зв'язку з якими запитується екстрадиція, передбачає смертну кару, таке покарання замінюється на підставі цього Договору на покарання, передбачене за такі самі дії законодавством запитуваної Сторони.

Стаття 19

Запит про екстрадицію та необхідні документи

1. Запит про екстрадицію складається у письмовій формі і надсилається Центральними органами Сторін, зазначеними у статті 31 цього Договору, через дипломатичні канали.

2. До запиту про екстрадицію додаються:

а) у всіх випадках:

- якомога більш чіткий опис особи, екстрадиція якої запитується, разом з будь-якою іншою інформацією, яка б допомогла ідентифікувати особу, встановити громадянство та можливе місце її перебування;

- опис фактичних обставин, місце і дата вчиненого діяння, його юридична кваліфікація та посилання на відповідний закон;

- текст положень законодавства, яким визначено покарання за злочин, у зв'язку з яким запитується екстрадиція особи;

б) на додаток до вимог, зазначених у пункті «а» цієї статті, до запиту про екстрадицію особи для здійснення кримінального переслідування додаються:

- оригінал або засвідчена копія ордера на арешт, або будь-якого іншого документа, що має таку саму силу, виданого у формі, визначеній законодавством запитуючої Сторони;

с) на додаток до вимог, зазначених у пункті «а» цієї статті, до запиту про екстрадицію особи, яку вже було засуджено, додаються:

- оригінал або засвідчена копія судового рішення про визнання особи винною та інформація про призначене покарання разом з інформацією про строк покарання, який вже відбуто;

- інформація про залишок покарання, який належить відбутися;

- інформація про обставини, у зв'язку з якими особа була відсутньою під час судового розгляду у випадку, якщо особа була засуджена заочно, та інформація про право на оскарження рішення і роз'яснення форми та процедури такого оскарження.

Стаття 20

Додаткова інформація

1. Якщо запитувана Сторона вважає, що інформація або документи, надані разом із запитом про екстрадицію, є недостатніми для прийняття рішення на підставі цього Договору, вона може запитати додаткову інформацію у визначений нею строк, який не може бути меншим ніж двадцять (20) днів від дати отримання такого прохання. Додаткова інформація передається безпосередньо Центральним органом запитуючої Сторони до Центрального органу запитуваної Сторони, а також дипломатичними каналами. У терміновому випадку така додаткова інформація може бути передана за допомогою Міжнародної організації кримінальної поліції (Інтерпол).

2. Якщо особа, екстрадиція якої запитується, знаходиться під арештом та додаткова інформація є недостатньо повною або не надійшла у визначений

строк, таку особу може бути звільнено. У такому разі звільнення не перешкоджає запитуючій Стороні надіслати новий запит про екстрадицію.

3. Якщо особа, екстрадиція якої запитується, була звільнена з-під варти відповідно до пункту 2 цієї статті, запитувана Сторона якомога швидше інформує про це запитуючу Сторону.

Стаття 21

Тимчасовий арешт

1. У термінових випадках і на запит компетентних органів запитуючої Сторони компетентні органи запитуваної Сторони можуть застосовувати тимчасовий арешт особи до отримання запиту про її екстрадицію та документів, зазначених у статті 19 цього Договору.

2. Запит про тимчасовий арешт направляється через Міжнародну організацію кримінальної поліції (Інтерпол) або пряму поштою, телеграфом, або у будь-який інший спосіб, який дозволяє мати письмове відображення, і в той самий час він підтверджується дипломатичними каналами.

3. У запиті зазначається про наявність одного з документів, визначених у пункті «b» або у першому підпункті пункту «с» статті 19 цього Договору, та намір надіслати запит про екстрадицію у строки, встановлені у пункті 5 цієї статті. У запиті також зазначається, за який злочин запитується екстрадиція, короткий виклад фактів вчиненого злочину, місце та час його скоєння, а також якомога точніший опис зовнішності особи, екстрадиція якої запитується.

4. Запитуюча Сторона повинна бути без зволікань поінформована про заходи, вжиті у зв'язку з її запитом.

5. Тимчасовий арешт припиняється, якщо запитувана Сторона не отримує документів, зазначених у статті 19 цього Договору, протягом сорока п'яти (45) днів після дати тимчасового арешту.

6. Звільнення не перешкоджає повторному арешту і екстрадиції особи у разі отримання в подальшому запитуваною Стороною запиту про її екстрадицію і підтвердних документів.

Стаття 22

Спрощена екстрадиція

Запитувана Сторона, якщо це дозволено її законодавством, може здійснити спрощену екстрадицію, за умови чітко висловленої перед компетентним органом згоди особи, екстрадиція якої запитується, бути виданою.

Стаття 23

Множинність запитів

Якщо екстрадиція особи запитується одночасно декількома державами за одне і те саме діяння або за різні діяння, запитувана Сторона приймає рішення за запитом про екстрадицію з урахуванням усіх відповідних обставин і особливо існування відповідного міжнародного договору, можливості наступної екстрадиції між запитуючими державами, дати надходження запитів, тяжкості діянь та місця їх вчинення, а також громадянства особи, екстрадиція якої запитується.

Стаття 24

Вилучення та передача майна і предметів

1. Якщо запит про екстрадицію задоволено, запитувана Сторона відповідно до її законодавства вилучає і передає запитуючій Стороні за її запитом будь-яке майно та предмети, отримані у зв'язку зі злочином, або ті, які можуть бути необхідні як доказ у справі.

2. Така передача здійснюється навіть, якщо екстрадиція не може бути здійснена внаслідок втечі або смерті особи, екстрадицію якої запитано.

3. Однак будь-які права добросовісних третіх осіб на майно і предмети зберігаються. У випадках існування таких прав, майно і предмети за рахунок запитуючої Сторони повертаються в запитувану Сторону якнайскоріше після завершення розгляду справи у запитуючій Стороні.

Стаття 25

Відстрочена або тимчасова передача

1. Запитувана Сторона може після прийняття рішення про екстрадицію відстрочити передачу особи, екстрадиція якої вимагається, якщо щодо неї тривають судові провадження або, якщо вона відбуває на території запитуваної Сторони покарання за інше діяння, ніж той злочин, у зв'язку з яким запитується екстрадиція. У такому випадку запитувана Сторона інформує про це запитуючу Сторону.

2. Положення пункту 1 цієї статті не перешкоджають тимчасовій передачі особи запитуючій Стороні на взаємно узгоджений Сторонами строк, необхідний для провадження у справі. До закінчення вказаного строку особа має бути повернута до запитуваної Сторони, якщо тільки строк тимчасової передачі не був продовжений за обґрунтованим клопотанням запитуючої Сторони.

3. Передача також може бути відстрочена, якщо у зв'язку зі станом здоров'я особи, екстрадиція якої вимагається, її передача може поставити під загрозу її життя або погіршити її стан.

Стаття 26

Спеціальне правило

Особу, яку було видано відповідно до положень цього Договору, не може бути затримано, піддано переслідуванню, віддано до суду, засуджено, покарано або іншим чином піддано обмеженню її свободи на території запитуючої Сторони за будь-який злочин, скоєний до її передачі, інший ніж той, у зв'язку з яким її екстрадиція запитана, крім таких випадків, якщо:

а) видана особа, маючи можливість залишити територію запитуючої Сторони, не зробила цього протягом тридцяти (30) днів після її остаточного звільнення, або добровільно повернулася до тієї Сторони після її залишення;

б) Сторона, яка її видала, на це згодна. Відповідний запит про надання згоди надсилається разом із документами, зазначеними у статті 19 цього Договору, та судовим протоколом будь-якої заяви, зробленої виданою особою у зв'язку з відповідним злочином. Згода надається, якщо злочин, у зв'язку з яким вона запитується, є таким, що тягне екстрадицію відповідно до положень цього Договору;

с) юридична кваліфікація інкримінованого злочину, який є предметом запиту про екстрадицію, змінюється в ході розгляду справи, видана особа може переслідуватися або засуджуватися, тільки коли кваліфікуючі ознаки нового складу злочину свідчать про те, що цей злочин є таким, що тягне екстрадицію.

Стаття 27

Рішення та передача особи

1. Запитувана Сторона якомога швидше інформує запитуючу Сторону через дипломатичні канали про своє рішення за запитом про екстрадицію.
2. Будь-яка повна або часткова відмова у задоволенні запиту про екстрадицію має бути мотивованою і повідомляється запитуючій Стороні.
3. Якщо екстрадиція дозволяється, Сторони домовляються про дату та місце передачі особи. При цьому надається інформація про тривалість строку, впродовж якого відповідна особа утримувалась під вартою до її екстрадиції.
4. За винятком положень пункту 5 цієї статті, якщо відповідна особа не була прийнята у визначений день, вона може бути звільнена через п'ятнадцять (15) днів після цієї дати і у будь-якому випадку звільняється через сорок п'ять (45) днів, і запитувана Сторона може відмовити у її екстрадиції за те саме діяння.
5. Якщо Сторона з незалежних від неї обставин не може передати або прийняти особу, яка підлягає екстрадиції, вона повідомляє про це іншу Сторону до дати, визначеної для передачі. Сторони домовляються про нову дату передачі особи і застосовують положення пункту 4 цієї статті.
6. Запитуюча Сторона інформує запитувану Сторону про результати кримінального переслідування щодо виданої особи. Запитуюча Сторона також надсилає запитуваній Стороні на її прохання копію судового рішення у справі, що набрало законної сили.

Стаття 28

Подальша екстрадиція третій державі

Сторона, якій була видана особа, не видає цю особу третій Державі без згоди Сторони, яка її видала, крім випадків, передбачених пунктом «а» статті 26 цього Договору. Запитувана Сторона може вимагати надання інформації, зазначеної у статті 19 цього Договору.

Стаття 29

Транзит

1. Транзитне перевезення через територію однієї із Сторін особи, яка підлягає екстрадиції іншій Стороні з третьої Держави, дозволяється на підставі направленого через дипломатичні канали запиту, до якого додаються необхідні документи на підтвердження того, що злочин тягне екстрадицію відповідно до положень цього Договору.
2. У разі використання повітряного транспорту застосовуються такі правила:
 - а) якщо посадка не передбачена, запитуюча Сторона повідомляє Сторону, над територією якої проходить повітряний шлях, і підтверджує наявність необхідних документів, передбачених статтею 19 цього Договору.
 - У разі незапланованої посадки таке повідомлення має силу запиту про тимчасовий арешт, передбаченого статтею 21 цього Договору. У такому разі запитуюча Сторона надсилає запит про дозвіл на транзитне перевезення згідно з умовами, передбаченими пунктом 1 цієї статті;
 - б) якщо згідно з маршрутом транзиту передбачається посадка, запитуюча Сторона надсилає запит про дозвіл на транзитне перевезення.
3. У разі надання дозволу на транзитне перевезення компетентні органи Сторін узгоджують спосіб, маршрут та інші умови такого перевезення.

Стаття 30

Витрати, пов'язані з екстрадицією

1. Запитувана Сторона покриває витрати, які виникли у зв'язку із запитом про екстрадицію, та витрати, спричинені триманням під вартою особи, екстрадиція якої запитується, на її території.

2. Витрати на транспортування особи, екстрадиція якої запитується, та на її транзитне перевезення через територію запитуваної Сторони покриває запитуюча Сторона.

ГЛАВА III

ЗАГАЛЬНІ І ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 31

Центральні органи

1. Для цілей цього Договору Центральними органами Сторін є:
для України – Генеральна прокуратура (щодо запитів органів досудового розслідування) і Міністерство юстиції (щодо запитів судів);

для Королівства Марокко – Міністерство юстиції (Директорат кримінальних справ і помилювань).

2. Кожна Сторона інформує іншу Сторону про будь-яку зміну свого центрального органу.

Стаття 32

Дійсність документів

1. Документи, що надсилаються на виконання цього Договору, не потребують легалізації, якщо вони засвідчені належним чином.

2. Документ вважається належним чином засвідченим для цілей цього Договору, якщо він підписаний і скріплений печаткою компетентного органу.

Стаття 33

Мова

Запити та документи складаються мовою запитуючої Сторони та супроводжуються перекладом на мову запитуваної Сторони або на французьку чи англійську мову.

Стаття 34

Урегулювання розбіжностей

Усі розбіжності, що виникають у зв'язку із застосуванням цього Договору, вирішуються шляхом переговорів між Центральними органами Сторін або через дипломатичні канали.

Стаття 35

Набрання чинності Договором

1. Цей Договір підлягає ратифікації відповідно до чинного законодавства кожної зі Сторін.

2. Цей Договір набирає чинності через тридцять (30) днів після дати обміну ратифікаційними грамотами.

3. Запити, направлені відповідно до цього Договору, можуть стосуватися також діянь, вчинених до набрання ним чинності.

Стаття 36

Внесення поправок та припинення дії Договору

1. За згодою Сторін до цього Договору можуть бути внесені поправки, які набирають чинності в порядку, визначеному у статті 35 цього Договору.

2. Цей Договір залишається чинним на невизначений строк. Однак будь-яка зі Сторін може його денонсувати у будь-який час.

Дія Договору припиняється через шість (6) місяців з дати письмового повідомлення іншій Стороні через дипломатичні канали.

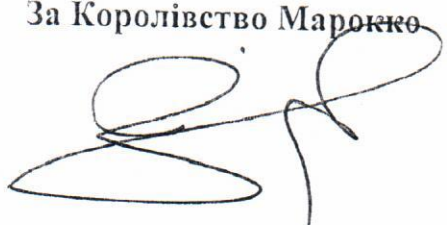
На підтвердження чого належним чином уповноважені представники Сторін підписали цей Договір.

Укладено у м. Марракеш 21 жовтня 2019 року у двох примірниках українською, арабською та французькою мовами, всі тексти яких є рівно автентичними. У випадку розбіжностей у тлумаченні перевагу має текст, викладений французькою мовою.

За Україну

Валерій КОЛОМІЄЦЬ
Заступник Міністра юстиції

За Королівство Марокко

Мохамед БЕН АБДЕЛЬКАДЕР
Міністр юстиції

اتفاقية
حول المساعدة القضائية
في المادة الجنائية وتسليم المجرمين
بين
أوكرانيا والمملكة المغربية

إن أوكرانيا،
والمملكة المغربية،
المشار إليهما أدناه بـ "الطرفان"؛

حرصا منهما على تعزيز علاقات الصداقة القائمة بين البلدين؛

ورغبة منهما في تطوير مجالات التعاون بينهما من أجل محاربة جميع أشكال الجريمة؛

واعترافا منهما بضرورة إقرار التعاون فيما بينهما في الميدان الجنائي على أوسع نطاق؛

ورغبة منهما في تعزيز فعالية السلطات المختصة لكلا الطرفين في مجال تطبيق القانون
بشأن الوقاية من الجريمة وبشأن التحقيقات والمتابعات القضائية ومصادرة الممتلكات
ومتحصلات الجريمة؛

اقتناعا منهما بأن إبرام اتفاقيات ثنائية ومتعددة الأطراف في مجال تسليم المجرمين
سيساهم بفعالية أكثر في تقوية التعاون الدولي في مجال مكافحة الجريمة؛
ورغبة منهما في إبرام اتفاقية المساعدة القضائية في المادة الجنائية وتسليم المجرمين؛

اتفقتا على ما يلي:

2- يمكن للطرف المطلوب تأجيل تنفيذ الطلب إذا كان تنفيذه قد يؤثر سلباً على التحقيق أو المتابعات القضائية التي قامت بها سلطاته المختصة.

3- قبل الاعتراض برفض الطلب أو تأجيل تنفيذه، يجب على الطرف المطلوب، عن طريق سلطته المركزية، أن يقوم ب:

- إخبار الطرف الطالب فوراً بأسباب رفض الطلب أو أسباب تأجيل تنفيذه؛
- استشارة الطرف الطالب للتقرير فيما إذا كان ممكناً تقديم المساعدة القضائية، وفقاً للأحكام والشروط التي تعتبر ضرورية من قبل الطرف المطلوب.
- إذا اتفق الطرفان على هذه الشروط والأحكام، وجب عليهما الامتثال لها.

المادة الثالثة:

شكل ومضمون طلبات المساعدة القضائية

1- كل طلب يقدم كتابياً، ويحمل إمضاء وختم السلطة المختصة.

2- يجب على الطلب أن يتضمن العناصر التالية:

- (أ) - اسم السلطة الطالبة؛
- (ب) - موضوع وسبب الطلب؛
- (ت) - وصف الأفعال المنسوبة؛
- (ث) - النصوص المطبقة وخاصة تلك التي تجرم الأفعال.

3- وعند الاقتضاء، يمكن أن يتضمن الطلب كذلك:

- (أ) - هوية وتاريخ الازدياد ومكان تواجد أي شخص مطلوب للشهادة؛
- (ب) - هوية وتاريخ الازدياد ومكان تواجد الشخص الذي يجب أن يستلم الوثائق وعلاقته مع المساطر القضائية؛
- (ت) - كل المعلومات حول الشخص المطلوب التعرف عليه أو تحديد مكان تواجده؛
- (ث) - وصف دقيق للمكان الواجب تفتيشه والممتلكات الواجب حجزها؛
- (ج) - وصف المسطرة الخاصة الملتزمة من الطرف الطالب والواجب تتبعها أثناء تنفيذ الطلب؛

(ح) - قائمة الأسئلة المراد طرحها على الشخص المذكور في الطلب؛

(خ) - عرض يوضح السبب الذي يدعو إلى الاعتقاد بأن الدليل يمكن أن يتواجد فوق تراب الطرف المطلوب في حالة ما إذا كانت الطلبات متعلقة بالحصول على الأدلة أو حجز وسائل الإثبات؛

(د) - الأسباب الملزمة لترحيل الشخص المعتقل وتاريخ إعادته؛

(ه) - في حالة طلب تجميد أو حجز أو مصادرة الممتلكات ومتحصلات الجريمة؛

- وصف مفصل للممتلكات ومتحصلات الجريمة بما في ذلك مكان تواجدها؛

- عرض يثبت أن الأموال والممتلكات متحصلات للجريمة.

4- يمكن للطلب أن يتضمن أيضا كل المعلومات الأخرى التي يمكن أن يحاط بها علما الطرف المطلوب لتسهيل تنفيذ الطلب.

5- إذا اعتبر الطرف المطلوب أن المعلومات المتضمنة في الطلب غير كافية للاستجابة له، يمكن له أن يطلب معلومات إضافية.

6- ترسل الطلبات المقدمة بموجب هذه الاتفاقية مباشرة من طرف السلطة المركزية للطرف الطالب إلى السلطة المركزية للطرف المطلوب.

المادة الرابعة:

تنفيذ طلبات المساعدة القضائية

تنفذ طلبات المساعدة القضائية وفقا لتشريع الطرف المطلوب.

1- إذا طلب الطرف الطالب ذلك صراحة، يشعره الطرف المطلوب بتاريخ ومكان تنفيذ طلب المساعدة. وإذا وافقت السلطات المختصة للطرف المطلوب، يمكن للأشخاص المعنيين من طرف السلطة المركزية للطرف الطالب أو سلطاته المختصة أو من يمثلها أو الأشخاص الواردة أسماؤهم في الطلب أن يحضروا التنفيذ وذلك في إطار ما يسمح به تشريع الطرف المطلوب.

2- إذا طلب الطرف الطالب صراحة تنفيذ الطلب وفقا لشكليات خاصة، يستجيب الطرف المطلوب لذلك ما لم يكن متعارضا مع تشريعه.

3- تشعر السلطات المركزية للطرف المطلوب، على وجه الاستعجال، السلطات المركزية للطرف الطالب بمآل تنفيذ الطلب.

المادة الخامسة:

المصاريف

1- يتحمل الطرف المطلوب مصاريف تنفيذ الطلبات. ويتحمل الطرف الطالب المصاريف التالية:

(أ) - تدخل الخبراء والتراجمة فوق إقليم الطرف المطلوب؛

(ب) - ممثل الأشخاص لدى الطرف الطالب وفقا للمادة الثامنة من هذه الاتفاقية؛

(ت) - الترحيل المؤقت للأشخاص المعتقلين تطبيقا لمقتضيات المادة التاسعة من هذه الاتفاقية.

2- إذا تبين، أثناء تنفيذ الطلب، أنه يتطلب مصاريف استثنائية من أجل انجازه، تتشاور السلطانان المركزيتان فيما بينهما لتحديد الشروط والطرق التي يمكن وفقها استكمال تنفيذ الطلب.

المادة السادسة: الحفاظ على السرية

1- إذا طلب الطرف الطالب ذلك، فإنه يتعين على الطرف المطلوب أن يحترم الطابع السري لطلب المساعدة ومضمونه والوثائق المستند عليه وكذلك واقعة المساعدة القضائية بمجملها. وإذا لم يكن من الممكن تنفيذ الطلب دون المساس بطابعه السري يشعر الطرف المطلوب الطرف الطالب، وهذا الأخير يقرر في شأن تنفيذ الطلب بالرغم من ذلك.

يجب على الطرف المطلوب الإبقاء على سرية المعلومات المحصل عليها أثناء تنفيذ طلب التعاون.

2- يحافظ الطرف الطالب على السرية بشأن الأدلة والمعلومات التي قدمها الطرف المطلوب على قدر ما تسمح به حاجيات التحقيق والمسطرة المحددتين في الطلب. لا يمكن للطرف الطالب، دون موافقة الطرف المطلوب، استعمال أو نقل المعلومات أو الأدلة المقدمة من قبل الطرف المطلوب لغايات أخرى غير تلك المتعلقة بالتحقيق والمسطرة المشار إليهما في الطلب.

المادة السابعة: الشهادة فوق إقليم الطرف المطلوب

1- كل شخص، يتواجد فوق إقليم الطرف المطلوب طلبت منه الشهادة طبقا لهذه الاتفاقية، يمكن له أن يلتزم بالمثل أمام السلطات المختصة لهذا الأخير، حسب تشريعه الوطني، من أجل الإدلاء بالشهادة أو تقديم وثائق أو أدلة أخرى.

2- يمكن للشخص المعني رفض الإدلاء بالشهادة إذا كان قانون الطرف المطلوب أو الطرف الطالب يلتزم منه أو يسمح له بعدم الإدلاء بها في نفس الظروف في قضية جنائية.

المادة الثامنة: مثول الشهود فوق تراب الطرف الطالب

1- إذا ارتأى الطرف الطالب أن مثول الشخص فوق أراضيه ضروري للإدلاء بالشهادة أمام سلطاته المختصة في قضية جنائية، وجب الإشارة إلى ذلك في طلب تسليم الاستدعاء. يشعر الطرف المطلوب الشخص المعني ويبلغ الطرف الطالب بجواب هذا الأخير.

2- في الحالة المنصوص عليها في الفقرة الأولى من هذه المادة، يجب أن يتضمن الاستدعاء المبلغ التقريبي للتعويضات الواجب أدائه وكذا مصاريف السفر والإقامة الواجب استيفاؤها.

3- يمكن للشخص المشار إليه في الفقرة الأولى من هذه المادة، وفي حدود الإمكان، أن يتلقى، عن طريق السلطات القنصلية للطرف الطالب، تسبيحا جزئيا أو كليا من مجموع مصاريف السفر.

4- لا يمكن متابعة أو توقيف أي شخص كيفما كانت جنسيته، ثم استدعاءه من قبل أحد الطرفين وحضر عن طوعية أمام السلطات المختصة للطرف الآخر، على أفعال أو من أجل تنفيذ أحكام سابقة عن خروجه من إقليم الطرف المطلوب. وتنتهي هذه الحصانة إذا كان بإمكان هذا الشخص مغادرة إقليم الطرف الطالب خلال ثلاثين (30) يوما الموالية لعدول السلطات المختصة عن طلب حضوره، وبقي فوق هذا الإقليم أو عاد إليه بعد خروجه منه.

5- لا يمكن إخضاع الشخص الذي لم يمتثل إلى استدعاء بالحضور، سلم إليه طبقا لهذه الاتفاقية، لأي عقوبة أو إكراه حتى ولو كان هذا الاستدعاء يشتمل على أوامر.

المادة التاسعة:

الترحيل المؤقت للأشخاص المعتقلين

1. بطلب من الطرف الطالب، يتم ترحيل مؤقتا الشخص المعتقل فوق أراضي الطرف المطلوب إلى أراضي الطرف الطالب للإدلاء بشهادته أو تقديم أي مساعدة أخرى في مسطرة جنائية، إذا وافق على ذلك الطرف المطلوب والشخص المعتقل.

2. في حالة الترحيل وفق الفقرة الأولى من هذه المادة:

(أ) يبقى الشخص المرحل قيد الاعتقال فوق أراضي الطرف الطالب ما لم يسمح الطرف المطلوب بالإفراج عنه؛

(ب) يتعين على الطرف الطالب إرجاع الشخص المرحل بصفة معتقل إلى الطرف المطلوب في التاريخ المحدد في الطلب ما لم تقرر السلطات المركزية خلاف ذلك؛

(ج) تخصم مدة الاعتقال لدى الطرف الطالب من مدة تنفيذ العقوبة المقررة في حق هذا الشخص لدى الطرف المطلوب، ويجب ألا تتجاوز هذه المدة تلك المتبقية من العقوبة.

المادة العاشرة:

تبادل السجلات العدلية

1. تتبادل السلطات المركزية لكلا الطرفين، كل سنة على الأقل، إشعارات الإدانة الصادرة عن محاكم أحد الطرفين في حق مواطني الطرف الآخر.

2. في حالة المتابعات أمام أحد الطرفين، يمكن للسلطات المختصة للطرف الطالب الحصول، على وجه الاستعجال، من السلطات المختصة للطرف المطلوب على مستخرج من السجل العدلي المتعلق بالشخص موضوع المتابعات.

المادة الحادية عشرة:

تسليم الوثائق القضائية

- 1- يقوم الطرف المطلوب، وفقا لتشريعه، بتسليم الوثائق القضائية التي أرسلها الطرف الطالب لهذا الغرض.
- 2- يرسل طلب تسليم استدعاء ممثل الشخص إلى الطرف المطلوب ستين (60) يوما على الأقل قبل الموعد المحدد للمثول. في حالة الاستعجال، يمكن للطرفين التنازل عن شرط الأجل.
- 3- يرسل الطرف المطلوب إلى الطرف الطالب إثباتا بتسليم الوثائق القضائية، يتضمن الإشارة إلى تاريخ التسليم ويحمل توقيع المرسل إليه. إذا لم يتم التسليم، يجب إشعار الطرف الطالب على الفور مع بيان الأسباب.

المادة الثانية عشرة:

التفتيش والتجميد والحجز والمصادرة

- 1- يمكن لكلا الطرفين كل حسب تشريعه، أن يطلب من الطرف الآخر القيام، فوق أراضيه، بتفتيش أو بتجميد أو بحجز أو بمصادرة الممتلكات ومتحصلات الجريمة وإخبار الطرف الطالب بالنتائج. ويتم اتخاذ هذه التدابير وفقا للتشريع الوطني للطرف المطلوب.
- 2- يرفق الطرف الطالب طلبه بأمر التفتيش أو التجميد أو الحجز أو المصادرة الصادر عن سلطته المختصة.
- 3- ما لم يتفق الطرفان على خلاف ذلك، فإن الطرف المطلوب يتصرف في الممتلكات ومتحصلات الجريمة المصادرة فوق أراضيه وفقا لقوانينها.
- 4- وفي جميع الحالات، يتم الاحتفاظ بحقوق الأغيار حسني النية أثناء تنفيذ التدابير المشار إليها أعلاه حسب قوانين الطرف المطلوب.

المادة الثالثة عشرة:

استرجاع الأشياء والوثائق

يجب أن تعاد الأشياء بما فيها نسخ الوثائق أو المستندات الأصلية المقدمة إلى الطرف الطالب، تطبيقا لهذه الاتفاقية، إلى الطرف المطلوب متى تيسر ذلك ما لم يتنازل هذا الأخير عن هذا الحق.

الفصل الثاني تسليم المجرمين

المادة الرابعة عشرة: إلزامية تسليم المجرمين

يتعهد الطرفان بموجب هذه الاتفاقية، أن يتبادلا تسليم الأشخاص المتابعين من أجل جريمة أو المبحوث عنهم لتنفيذ عقوبة سالبة للحرية من طرف السلطات المختصة للطرف الطالب.

المادة الخامسة عشرة: الجرائم الموجبة للتسليم

- 1- بموجب هذه الاتفاقية، يكون التسليم عن الجرائم المعاقب عليها بمقتضى قوانين كلا الطرفين بعقوبة سالبة للحرية لمدة لا تقل عن سنة (01) أو بعقوبة أشد. وإذا تعلق طلب التسليم بشخص أدين بارتكابه لأحدى هذه الجرائم ومبحوث عنه لتنفيذ عقوبة سالبة للحرية، فلا يمنح التسليم إلا من أجل عقوبة صادرة لا تقل مدتها عن ستة (06) أشهر أو بعقوبة أشد صادرة في حقه أو أن تكون العقوبة المتبقية هي ستة (06) أشهر على الأقل.
- 2- بموجب هذه المادة، تطبق هذه المقتضيات حتى ولو كانت قوانين الطرفين لا تصنف هذه الأفعال في نفس خانات الجرائم أو لا تعطيها نفس التكييف.
- 3- إذا تعلق طلب التسليم بعدة جرائم مختلفة وكان بعضها لا يستجيب للشروط المنصوص عليها في الفقرة الأولى أعلاه، فيمكن للطرف المطلوب أن يمنح التسليم شريطة أن يكون الشخص موضوع طلب التسليم قد ارتكب جريمة واحدة على الأقل تستوجب التسليم من بين هذه الجرائم.
- 4- لا يرفض التسليم إذا كان الطلب مؤسسا على جرائم متعلقة بالرسوم أو الضرائب أو الجمرك أو الصرف، بعلّة أن قانون الطرف المطلوب لا ينص على نفس الرسوم والضرائب، أو نفس قواعد الجمرك أو الصرف الجاري بها العمل لدى الطرف الطالب.

المادة السادسة عشرة: رفض تسليم المواطنين

- 1- لا يسلم الطرفان المتعاقدان مواطنيهما.
- 2- إذا تم رفض طلب تسليم شخص بسبب جنسيته، يلتزم الطرف المطلوب، وفقا لقانونه الداخلي، بمتابعة هذا الشخص الذي ارتكب فعلا يعتبره الطرفان جناية أو

جنحة. وفي هذه الحالة، يوجه الطرف الطالب، عبر الطريق الدبلوماسي، طلب المتابعة مرفوقا بالملفات والوثائق والأدلة المتعلقة بالجريمة الموجودة بحوزته.

3- يحاط الطرف الطالب علما بمآل طلبه.

المادة السابعة عشرة:

أسباب رفض التسليم

- 1- يرفض التسليم في الأحوال الآتية:
 - (أ) - إذا سبق صدور حكم نهائي لدى الطرف المطلوب أو لدى دولة ثالثة من أجل نفس الأفعال موضوع طلب التسليم؛
 - (ب) - إذا تقادمت الدعوى العمومية أو العقوبة بمقتضى تشريع أحد الطرفين عند تسلم الطرف المطلوب طلب التسليم؛
 - (ت) - إذا صدر عن الطرف المطلوب، وفقا لتشريع، عفوا شاملا أو عفوا على الشخص الذي ارتكب الجريمة موضوع طلب التسليم وكانت له الصلاحية لمتابعة هذا الشخص؛
 - (ث) - إذا كانت الجريمة المطلوب من أجلها التسليم تعتبر جريمة سياسية أو فعلا مرتبطا بتلك الجريمة. غير أنه لا تعتبر جرائم سياسية، الجرائم الإرهابية كما تم تعريفها في الآليات الدولية التي صادق عليها كلا الطرفين والاعتداء على شخص رئيس دولة أحد الطرفين أو على أحد أفراد عائلته.
- (ج) - إذا كانت الجريمة المطلوب من أجلها التسليم جريمة عسكرية صرفة؛
- (ح) - إذا كانت هناك أسباب جدية لدى الطرف المطلوب للاعتقاد أن الطلب قدم من أجل متابعة أو معاقبة الشخص المطلوب لاعتبارات مرتبطة بعرقه أو دينه أو جنسيته أو إذا كان هناك خطر لانتهاك حقوق أساسية أخرى تحميها الآليات الدولية المتعلقة بحقوق الإنسان؛

2- يمكن للطرف المطلوب رفض تسليم الشخص المطلوب إذا كانت الجريمة، حسب تشريع، قد ارتكبت جزئيا أو كليا فوق ترابه.

إذا كانت الجريمة موضوع طلب التسليم قد ارتكبت خارج تراب الطرف الطالب، لا يمكن رفض التسليم إلا إذا كان تشريع الطرف المطلوب لا يسمح بالمتابعة من أجل جريمة من نفس النوع ارتكبت خارج ترابه أو لا يسمح بالتسليم عن الجريمة موضوع الطلب.

المادة الثامنة عشرة:

عقوبة الإعدام

إذا كانت الأفعال المطلوب من أجلها التسليم معاقب عليها بعقوبة بالإعدام بموجب قانون الطرف الطالب، فإن هذه العقوبة تستبدل بقوة القانون بموجب هذه الاتفاقية بالعقوبة المقررة لنفس الأفعال في تشريع الطرف المطلوب.

المادة التاسعة عشرة: طلب التسليم والوثائق المطلوبة

1- يقدم طلب التسليم كتابة، ويوجه من طرف السلطات المركزية للطرفين، المشار إليهما في المادة 31 من هذه الاتفاقية، عبر الطريق الدبلوماسي.

2- يكون طلب التسليم مرفقا:

(أ) - في جميع الحالات:

- بوصف دقيق، قدر الإمكان، للشخص المطلوب تسليمه وجميع المعلومات الأخرى التي من شأنها تحديد هويته وجنسيته، وتسمح كذلك، إن أمكن، بتحديد مكان تواجده؛
- بعرض للأفعال وتاريخ ومكان ارتكابها وتكييفها القانوني مع الإشارة إلى المقتضيات القانونية المطبقة؛

- بنص المقتضيات القانونية المحددة لعقوبة الجريمة المطلوب من أجلها التسليم.

(ب) - إذا كان الشخص موضوع متابعة، يرفق طلب التسليم، بالإضافة إلى الوثائق المقررة في الفقرة (أ) من هذه المادة:

- بأصل أو نسخة مصادق عليها للأمر بالبقاء القبض أو أي سند آخر له نفس القوة صادر وفق الشكل المنصوص عليه في قانون الطرف الطالب؛

(ت) - بالإضافة إلى الوثائق المشار إليها في الفقرة (أ) من هذه المادة، يجب إرفاق طلب التسليم المتعلق بشخص سبق إدانته بالوثائق التالية:

- أصل أو نسخة مصادق عليها من القرار النهائي للإدانة والمعلومات حول العقوبة الصادرة والمدة السجنية التي قضاهما من هذه العقوبة؛

- تصريح يتعلق بما تبقى من العقوبة الواجب تنفيذها؛

- معلومات حول الظروف التي بسببها لم يتمكن الشخص من حضور أطوار المحاكمة إذا

كان الحكم صدر غيابيا والمعلومات المتعلقة بحق الطعن وكذلك كل التفاصيل حول شكل هذا الطعن أو شكل المحاكمة.

المادة العشرون:

معلومات إضافية

1- إذا تبين للطرف المطلوب أن المعلومات أو الوثائق المقدمة المستند عليها طلب

التسليم غير كافية لاتخاذ قرار، تطبيقا لهذه الاتفاقية، فله أن يطلب تزويده

بمعلومات إضافية داخل أجل لا يقل عن عشرين يوما ابتداء من تاريخ توصل

الطرف الطالب بالطلب. توجه المعلومات الإضافية مباشرة من السلطة المركزية

للطرف الطالب إلى السلطة المركزية للطرف المطلوب وأيضا عبر الطريق

الدبلوماسي. وفي حالة الاستعجال، يمكن أن توجه هذه المعلومات الإضافية عبر

المنظمة الدولية للشرطة الجنائية (انتربول).

- 2- إذا كان الشخص المطلوب في التسليم معتقلا وكانت المعلومات الإضافية المقدمة غير كافية أو لم يتم التوصل بها في الوقت المحدد، يمكن إطلاق سراح هذا الشخص. هذا الطرف لا يمنع الطرف الطالب من تقديم طلب جديد للتسليم.
- 3- عندما يطلق سراح الشخص المطلوب طبقا لمقتضيات الفقرة 2 من هذه المادة، يجب على الطرف المطلوب إخبار الطرف الطالب في أقرب وقت ممكن.

المادة الواحدة والعشرون:

الاعتقال المؤقت

- 1- في حالة الاستعجال، وبناء على طلب السلطات المختصة للطرف الطالب، يتم اعتقال الشخص المطلوب مؤقتا من طرف السلطات المختصة للطرف المطلوب في انتظار توجيه طلب التسليم والوثائق المشار إليها في المادة 19 من هذه الاتفاقية.
- 2- يوجه طلب الاعتقال المؤقت إما عن طريق المنظمة الدولية للشرطة الجنائية (انتربول) أو مباشرة عن طريق البريد أو البرق وإما بأي وسيلة أخرى تترك أثرا كتابيا، ويتم تأكيده عبر الطريق الدبلوماسي.
- 3- يجب أن يتضمن الطلب الإشارة إلى وجود إحدى الوثائق المنصوص عليها في البند "ب" أو المقطع الأول من البند "ت" من الفقرة (2) الثانية من المادة 19 من هذه الاتفاقية، مع الإفصاح عن نية إرسال طلب التسليم داخل الآجال المنصوص عليها في الفقرة 5 من هذه المادة. كما يجب أن يتضمن الطلب، بالإضافة إلى الجريمة المطلوب من أجلها التسليم، عرضا مختصرا للأفعال ومكان وزمان ارتكاب الجريمة ووصفا دقيقا على قدر الإمكان للشخص المطلوب تسليمه.
- 4- يبلغ الطرف الطالب على الفور بالمآل المخصص لطلبه.
- 5- يوضع حد للاعتقال المؤقت إذا لم يتوصل الطرف المطلوب، داخل أجل 45 يوما من تاريخ الاعتقال، بالوثائق المشار إليها في المادة 19 من هذه الاتفاقية.
- 6- لا يحول إطلاق سراح الشخص المطلوب تسليمه دون اعتقاله من جديد وتسليمه إذا توصل الطرف المطلوب لاحقا بطلب التسليم والوثائق المعززة له.

المادة الثانية والعشرون:

مسطرة التسليم المبسط

يمكن للطرف المطلوب، إذا كان تشريعه الداخلي يسمح بذلك، أن يوافق على التسليم المبسط شريطة أن يوافق الشخص المطلوب صراحة أمام السلطات المختصة على تسليمه.

المادة الثالثة والعشرون:

تعدد طلبات التسليم

إذا طلب التسليم من طرف عدة دول في آن واحد، سواء من أجل نفس الأفعال أو من أجل أفعال مختلفة، فإن الطرف المطلوب يبت بكل حرية في طلبات التسليم، أخذا بعين الاعتبار جميع الظروف، خاصة وجود اتفاقية دولية ذات صلة وإمكانية التسليم لاحقا بين الدول الطالبة، وتاريخ التوصل بالطلبات، وخطورة الأفعال ومكان ارتكابها وجنسية الشخص المطلوب تسليمه.

المادة الرابعة والعشرون:

حجز وتسليم الممتلكات والأشياء

- 1- عندما تتم الموافقة على التسليم، تحجز وتسلم للطرف الطالب، بناء على طلبه، جميع الممتلكات والأشياء المتحصلة من الجريمة أو التي يمكن استعمالها كوسائل إثبات، وذلك وفقا لتشريع الطرف المطلوب.
- 2- يمكن أن تسلم هذه الممتلكات والأشياء على الرغم من عدم اتمام عملية التسليم نتيجة هروب الشخص المطلوب أو وفاته.
- 3- غير أنه، تحفظ الحقوق المكتسبة للأغيار ذوي النية الحسنة حول هذه الممتلكات والأشياء. وإذا ثبت وجود هذه الحقوق يجب إرجاعها إلى الطرف المطلوب على نفقة الطرف الطالب في أقرب الآجال بعد انتهاء المتابعة لدى هذا الطرف.

المادة الخامسة والعشرون:

التسليم المؤجل أو المؤقت

- 1- يمكن للطرف المطلوب، بعد الموافقة على طلب التسليم، تأجيل تسليم الشخص المطلوب قصد متابعته أو تنفيذ عقوبة فوق إقليمه من أجل جريمة أخرى غير تلك التي طلب من أجلها التسليم. في هذه الحالة، يخبر الطرف المطلوب الطرف الطالب بذلك.
- 2- لا تحول المقتضيات المنصوص عليها في الفقرة 1 من هذه المادة، من تسليم الشخص المطلوب مؤقتا للطرف الطالب داخل الآجال الضرورية والمتفق عليها من أجل استكمال البحث في القضية. ويعاد الشخص المسلم إلى الطرف المطلوب قبل انتهاء الأجل المتفق عليه، ما لم يتم تمديد أجل التسليم المؤقت بناء على طلب معتل من قبل الطرف الطالب.
- 3- يمكن تأجيل التسليم كذلك بسبب الوضعية الصحية للشخص المطلوب إذا كان نقله من شأنه أن يعرض حياته للخطر أو أن يؤدي إلى تدهور حالته.

المادة السادسة والعشرون:

مبدأ الخصوصية

لا يمكن، بموجب هذه الاتفاقية، أن يعتقل الشخص الذي تم تسليمه، أو يتابع أو يحاكم أو يدان أو يعاقب أو يخضع لأي تقييد لحريته بإقليم الطرف الطالب من أجل أي جريمة سابقة على التسليم غير تلك التي أسس عليها طلب التسليم، وذلك باستثناء الحالات الآتية:

(أ) - إذا كان بإمكان الشخص المسلم، مغادرة إقليم الطرف الذي سلم إليه، ولم يغادره في غضون ثلاثين (30) يوما الموالية لإخلاء سبيله بصفة نهائية، أو إذا عاد إليه طواعية بعد مغادرته له.

(ب) - إذا وافق الطرف، الذي سلمه، على ذلك. ولهذه الغاية، يقدم طلبا مرفقا بالوثائق المنصوص عليها في المادة 19 من هذه الاتفاقية وبمحضر قضائي تضمن فيه تصريحات الشخص المسلم. وتمنح هذه الموافقة عندما تكون الجريمة موضوع الطلب ذاتها ملزمة للتسليم استنادا لهذه الاتفاقية.

(ج) - إذا تم خلال المسطرة القضائية تغيير التكييف القانوني للجريمة، موضوع طلب التسليم، فإن الشخص المسلم لا يتابع ولا يحاكم إلا إذا كانت العناصر المكونة للجريمة وفق تكييفها الجديد تتيح التسليم.

المادة السابعة والعشرون:

قرار وتسليم الشخص

- 1- ينبغي على الطرف المطلوب إخبار الطرف الطالب، في أقرب الآجال، بقراره بشأن التسليم عبر الطريق الدبلوماسي.
- 2- كل رفض كلي أو جزئي لطلب التسليم يجب أن يكون معللا ويخبر به الطرف الطالب.
- 3- في حال الموافقة على التسليم، يحدد مكان وتاريخ تسليم الشخص المطلوب باتفاق بين الطرفين. وتتم الإشارة إلى مدة الاعتقال التي قضاهما الشخص المطلوب قبل هذا التسليم.
- 4- باستثناء الحالة المنصوص عليها في الفقرة 5 من هذه المادة، إذا لم يتم تسليم الشخص في التاريخ المحدد يمكن إطلاق سراحه بعد انقضاء أجل 15 يوما من التاريخ المحدد لتسليمه، وفي جميع الحالات يطلق سراحه بانقضاء أجل 45 يوما؛ ويمكن للطرف المطلوب أن يرفض بعد ذلك تسليمه من أجل نفس الأفعال.
- 5- إذا ما حالت قوة قاهرة دون تسليم أو تسلم الشخص المطلوب تسليمه. يشعر الطرف المعني الطرف الآخر بذلك قبل التاريخ المحدد للتسليم؛ ويتفق الطرفان على تاريخ جديد للتسليم ويتم تطبيق مقتضيات الفقرة الرابعة من هذه المادة.

6- يخبر الطرف الطالب الطرف المطلوب بنتائج المساطر الجنائية المتبعة ضد الشخص المسلم. كما يرسل الطرف الطالب إلى الطرف المطلوب، بناء على طلب من هذا الأخير، نسخة من القرار الحائز على قوة الشيء المقضي به.

المادة الثامنة والعشرون: إعادة التسليم إلى دولة ثالثة

لا يمكن للطرف الذي سلم إليه الشخص أن يعيد تسليمه إلى دولة ثالثة دون موافقة الطرف الذي منح التسليم، باستثناء الحالة المنصوص عليها في الفقرة "أ" من المادة 26. يمكن للطرف المطلوب أن يطلب بعض المعلومات المنصوص عليها في المادة 19 من هذه الاتفاقية.

المادة التاسعة والعشرون: العبور

- 1- تتم الموافقة على التسليم عبر العبور من إقليم أحد الطرفين لشخص سلم من طرف دولة ثالثة إلى الطرف الآخر بطلب يوجه عبر الطريق الدبلوماسي مرفوقا بالوثائق الضرورية لإثبات أن الجريمة موجبة للتسليم وفقا لمقتضيات هذه الاتفاقية.
- 2- في حالة استعمال الطريق الجوي، تطبق المقتضيات التالية:
أ. إذا لم يكن الهبوط مقررا، فإن الطرف الطالب يخبر الطرف الذي تعبر الطائرة إقليمه ويشهد بوجود المستندات الضرورية المنصوص عليها في المادة 19 من هذه الاتفاقية؛
في حالة الهبوط الاضطراري، يكون لهذا الإشعار مفعول طلب الاعتقال المؤقت المنصوص عليه في المادة 21 من هذه الاتفاقية، ويوجه، في هذه الحالة، الطرف الطالب طلبا للعبور وفقا للشروط المنصوص عليها في الفقرة الأولى من هذه المادة؛
ب. إذا كان الهبوط مقررا، يوجه الطرف الطالب طلبا للعبور؛
- 3- عند منح الترخيص بالعبور، تتشاور السلطات المختصة لكلا الطرفين على الطرق والمسار وباقي إجراءات العبور.

المادة الثلاثون: مصاريف التسليم

- 1- يتحمل الطرف المطلوب، المصاريف الناتجة عن مسطرة التسليم والمصاريف المترتبة عن اعتقال الشخص المطلوب فوق إقليمه.
- 2- يتحمل الطرف الطالب المصاريف المترتبة عن نقل الشخص المطلوب ومصاريف العبور فوق إقليم الطرف المطلوب.

الفصل الثالث

مقتضيات عامة ونهائية

المادة الواحدة والثلاثون

السلطات المركزية

- 1- من أجل تطبيق هذه الاتفاقية، فإن السلطات المركزية للطرفين هي:
 - بالنسبة لأوكرانيا: مكتب المدعي العام (في حالة الطلبات الصادرة عن جهات مكلفة بالبحث التمهيدي) ووزارة العدل (في حالة الطلبات الصادرة عن هيئة قضائية).
 - بالنسبة للمملكة المغربية، وزارة العدل، مديرية الشؤون الجنائية والعفو.
- يشعر كل طرف الطرف الآخر بأي تغيير لسلطته أو سلطاته المركزية.

المادة الثانية والثلاثون:

المصادقة على الوثائق

- 1- تعفى الوثائق المقدمة تطبيقاً لهذه الاتفاقية، من المصادقة إذا كانت رسمية.
- 2- تكون الوثيقة رسمية، بموجب هذه الاتفاقية، إذا كانت تحمل توقيع وختم السلطة المختصة.

المادة الثالثة والثلاثون:

اللغات

تحرر الطلبات والوثائق بلغة الطرف الطالب، وترفق بترجمة إلى لغة الطرف المطلوب أو إلى اللغة الفرنسية أو اللغة الإنجليزية.

المادة الرابعة والثلاثون:

تسوية الخلافات

يتم تسوية جميع الخلافات الناتجة عن تطبيق هذه الاتفاقية بالمفاوضات بين السلطات المركزية لكلا الطرفين المتعاقدين أو عبر الطريق الدبلوماسي.

المادة الخامسة والثلاثون:

دخول الاتفاقية حيز التنفيذ

- 1- يصادق على هذه الاتفاقية وفق التشريع المعمول به لدى كلا الطرفين.
- 2- تدخل هذه الاتفاقية حيز التنفيذ ثلاثون (30) يوماً بعد تاريخ تبادل وثائق المصادقة.
- 3- تسري هذه الاتفاقية أيضاً على الطلبات المقدمة في شأن الجرائم المرتكبة قبل دخول هذه الاتفاقية حيز التنفيذ.

المادة السادسة والثلاثون:

تعديل وإلغاء الاتفاقية

- 1 يمكن للطرفين الاتفاق على تعديل هذه الاتفاقية ويبدأ سريان مفعول هذا التعديل حسب المسطرة المقررة في المادة 35 أعلاه.
- 2 تبقى هذه الاتفاقية سارية المفعول لمدة غير محددة. غير أنه، يمكن لكل طرف إلغاء هذه الاتفاقية في أي وقت.
ويسري مفعول هذا الإلغاء خلال ستة (06) أشهر من تاريخ تبليغ هذا القرار كتابة إلى الطرف الآخر عبر الطريق الدبلوماسي.

وإثباتاً لذلك وقع مفوضا الطرفين هذه الاتفاقية.

وحرر بمراكش بتاريخ 21 أكتوبر 2019، في نظيرين أصليين باللغات العربية والأوكرانية والفرنسية، وللنصوص الثلاثة نفس الحجية القانونية. وفي حالة الاختلاف في التأويل ترجح الصيغة الفرنسية.

عن المملكة المغربية

محمد بن عبد القادر
وزير العدل

عن أوكرانيا

فاليريا كولومبيتس
نائبة وزير العدل

**CONVENTION RELATIVE À L'ENTRAIDE
JUDICIAIRE EN MATIÈRE PÉNALE ET L'EXTRADITION ENTRE
L'UKRAINE ET LE ROYAUME DU MAROC**

L'Ukraine,

Et

Le Royaume du Maroc,

Dénommés ci-après «**les Parties**»;

Soucieux de renforcer les relations d'amitié existantes entre les deux États;

Désireux de développer le domaine de coopération entre eux pour la lutte contre la criminalité sous toutes ses formes;

Reconnaissant la nécessité de s'accorder mutuellement la coopération la plus large possible en matière pénale;

Désireux de renforcer l'efficacité des autorités compétentes des deux Parties dans l'application de la loi en matière de prévention de la criminalité, d'enquêtes, de poursuites judiciaires, et de confiscation des biens et produits du crime;

Convaincus que l'établissement d'accords bilatéraux et multilatéraux en matière d'extradition contribuera au développement d'une coopération internationale plus efficace dans le domaine de la lutte contre la criminalité;

Désireux de conclure une Convention d'entraide judiciaire en matière pénale et d'extradition;

Sont convenus de ce qui suit:

CHAPITRE PREMIER

L'entraide judiciaire

Article premier

Champ d'application de l'entraide judiciaire

1. Les Parties s'accordent mutuellement, conformément aux dispositions de la présente Convention, l'entraide judiciaire la plus large aux fins des enquêtes et des procédures pénales.
2. L'entraide judiciaire doit comprendre:
 - a) Le recueil des témoignages ou déclarations des personnes;
 - b) La remise d'actes judiciaires;
 - c) La localisation ou l'identification des personnes;
 - d) Le transfèrement temporaire des témoins détenus;
 - e) L'obtention des éléments de preuves y compris les objets et les documents;

- f) L'exécution des demandes de perquisition et de saisie;
- g) Les mesures de gel, de saisie ou de confiscation des biens ou produits du crime;
- h) Toute autre entraide judiciaire qui ne soit pas incompatible avec la législation de la Partie requise.

3. L'entraide judiciaire est accordée sans tenir compte que le fait pourrait constituer une infraction selon la législation de la Partie requise.

Article 2

Cas de refus ou de report de l'entraide judiciaire

1. L'entraide judiciaire peut être refusée:
 - a) Si la Partie requise estime que l'exécution de la demande porterait atteinte à la souveraineté, à la sécurité nationale ou à l'ordre public.
 - b) Si la demande se rapporte à une infraction pour laquelle la personne, faisant l'objet d'une enquête, est poursuivie, condamnée ou acquittée dans la Partie requise.
 - c) Si la demande se rapporte à une infraction militaire qui ne constitue pas une infraction de droit commun.
 - d) Si la demande se rapporte à des infractions considérées par la Partie requise soit comme des infractions politiques, soit comme des infractions connexes à des infractions politiques. Toutefois, aux fins de la présente Convention, ne sont pas considérés infractions politiques les atteintes à la vie, dirigées contre la personne d'un chef d'Etat de l'une des Parties ou d'un membre de sa famille.
 - e) S'il y a de sérieux motifs de croire que la demande a été présentée en vue de poursuivre une personne en raison de sa race, de sa religion, de sa nationalité, de son sexe, de son origine ethnique, ou de ses opinions politiques, ou qu'il pourrait être porté atteinte à la situation de cette personne pour l'une de ces raisons.
2. La Partie requise peut reporter l'exécution d'une demande si le fait de donner suite à celle-ci, risque d'avoir une incidence négative sur une enquête ou sur des poursuites judiciaires menées par ses autorités compétentes.
3. Avant d'opposer un refus à une demande ou de reporter son exécution, la Partie requise doit, par le biais de son Autorité Centrale:
 - Informer immédiatement la Partie requérante des motifs pour lesquels la demande a été refusée ou reportée son exécution;
 - Consulter la Partie requérante pour décider si l'entraide judiciaire peut être accordée selon les termes et conditions jugés nécessaires par la Partie requise. Si les Parties sont d'accord sur ces termes et conditions, elles devront s'y conformer.

Article 3

Forme et contenu des demandes d'entraide judiciaire

1. Toute demande doit être présentée par écrit, dûment signée et portant le sceau de l'autorité compétente.
2. La demande doit comprendre les éléments suivants:
 - a) Le nom de l'autorité requérante;

- b) L'objet et le motif de la demande;
 - c) La description des faits allégués;
 - d) Les textes applicables, notamment ceux d'incrimination.
3. Une demande peut également comprendre, le cas échéant:
- a) L'identité, la date de naissance et le lieu où se trouve toute personne dont le témoignage est requis;
 - b) L'identité, la date de naissance et le lieu où se trouve une personne devant recevoir les documents, son lien avec les procédures judiciaires;
 - c) Toutes informations sur la personne devant être identifiée ou localisée;
 - d) La description précise du lieu devant être perquisitionné et des biens devant être saisis;
 - e) La description de la procédure particulière sollicitée par la Partie requérante et devant être suivie lors de l'exécution de la demande;
 - f) La liste des questions à poser à la personne mentionnée dans la demande;
 - g) Un exposé indiquant la raison de croire que la preuve peut être trouvée sur le territoire de la Partie requise dans le cas des demandes relatives à l'obtention de preuves ou à la saisie des pièces à conviction;
 - h) Les raisons pour lesquelles la personne détenue devra être transférée ainsi que la date de son retour;
 - i) Dans le cas d'une demande de gel, de saisie ou de confiscation des biens et produits du crime:
 - Une description détaillée des biens et produits du crime y compris le lieu où ils se trouvent,
 - Un exposé établissant la preuve que les fonds ou les biens sont les produits du crime.
4. Une demande peut comprendre, en outre, toutes autres informations pouvant être portées à la connaissance de la Partie requise pour lui faciliter l'exécution de la demande.
5. Si la Partie requise estime que les informations contenues dans la demande sont insuffisantes pour lui permettre d'y donner suite, elle pourra demander un complément d'informations.
6. Les demandes présentées en vertu de la présente Convention sont transmises directement par l'Autorité Centrale de la Partie requérante à l'Autorité Centrale de la Partie requise.

Article 4

Exécution des demandes d'entraide judiciaire

1. Les demandes d'entraide judiciaire sont exécutées conformément à la législation de la Partie requise.
2. Si la Partie requérante le demande expressément, la Partie requise l'informe de la date et du lieu d'exécution de la demande d'entraide. Si les autorités compétentes de la Partie requise y consentent, les personnes désignées par l'Autorité Centrale de la Partie

requérante, les autorités compétentes de la Partie requérante, leurs représentants ou les personnes mentionnées dans la demande, peuvent assister à l'exécution de celle-ci dans la mesure autorisée par la législation de la Partie requise.

3. Si la Partie requérante sollicite expressément qu'une demande soit exécutée selon une forme spéciale, la Partie requise donnera suite à sa demande si elle n'est pas contraire à sa législation.

4. L'Autorité Centrale de la Partie requise informe promptement l'Autorité Centrale de la Partie requérante de l'issue de l'exécution de la demande.

Article 5

Frais

1. Les frais d'exécution des demandes seront supportés par la Partie requise. Les frais suivants seront supportés par la Partie requérante:

- a) L'intervention des experts et des interprètes sur le territoire de la Partie requise.
- b) La comparution des personnes dans la Partie requérante, conformément à l'article 8 de la présente Convention.
- c) Le transfèrement temporaire des personnes détenues effectué en application de l'article 9 de la présente Convention.

2. Si au cours de l'exécution de la demande, il apparaît que des frais de nature exceptionnelle sont requis pour satisfaire à la demande, les Autorités Centrales se consultent pour fixer les termes et les conditions selon lesquelles l'exécution de la demande peut se poursuivre.

Article 6

Maintien de confidentialité

1. Si elle en est sollicitée par la Partie requérante, la Partie requise s'efforcera de maintenir le caractère confidentiel de la demande d'entraide judiciaire, son contenu, les pièces à l'appui ainsi que le fait même de l'entraide judiciaire. Si la demande ne peut être exécutée sans qu'il soit porté atteinte à son caractère confidentiel, la Partie requise en informera la Partie requérante, qui décidera s'il faut néanmoins donner suite à l'exécution.

L'information obtenue au cours de l'exécution de la demande de l'entraide doit être également tenu au secret par la Partie requise.

2. La Partie requérante maintiendra le secret sur les preuves et les renseignements fournis par la Partie requise, pour autant que le permettent les besoins de l'enquête et de la procédure spécifiées dans la demande.

La Partie requérante ne peut, sans le consentement de la Partie requise, utiliser ou transmettre des renseignements ou des preuves fournis par la Partie requise pour des besoins, autres que ceux relatifs à l'enquête et à la procédure mentionnées dans la demande.

Article 7

Témoignage sur le territoire de la Partie requise

1. Toute personne se trouvant sur le territoire de la Partie requise et dont le témoignage est demandé, en application de la présente Convention, peut être obligée à comparaître devant les autorités compétentes de cette dernière selon sa législation nationale, aux fins de témoigner ou de fournir des documents ou autres éléments de preuves.
2. Ladite personne peut refuser de témoigner si la loi de la Partie requise ou celle de la partie requérante requiert ou autorise cette personne à ne pas témoigner sous les mêmes circonstances dans une affaire pénale.

Article 8

Comparution des témoins sur le territoire de la Partie requérante

1. Si la Partie requérante estime que la comparution d'une personne devant ses autorités compétentes, pour témoigner dans une affaire pénale, est nécessaire sur son territoire, elle en fait mention dans la demande de remise de la citation. La Partie requise en informe la personne et fait connaître la réponse de cette dernière à la Partie requérante.
2. Dans le cas prévu au 1er paragraphe du présent article, la citation doit mentionner le montant approximatif des indemnités à verser, ainsi que les frais de voyage et de séjour à rembourser.
3. S'il y a lieu, la personne visée au 1er paragraphe du présent article peut recevoir, par l'intermédiaire des autorités consulaires de la Partie requérante, une avance d'une partie ou de la totalité de ses frais de voyage.
4. Aucune personne, quelque soit sa nationalité, qui, citée dans l'une des deux Parties, se présentera volontairement devant les autorités compétentes de l'autre Partie, ne pourra être poursuivie ou arrêtée, pour des faits ou en exécution des jugements antérieurs à son départ du territoire de la Partie requise.
Cette immunité cessera lorsque la personne, ayant eu la possibilité de quitter le territoire de la Partie requérante pendant trente (30) jours consécutifs, après que sa présence n'était plus requise par les autorités compétentes, sera néanmoins demeurée sur ce territoire ou y sera retournée après l'avoir quitté.
5. La personne qui n'a pas déféré à une citation à comparaître, dont la remise a été demandée ou effectuée en application de la présente Convention, ne peut être soumise à aucune sanction ou mesure de contrainte, alors même que cette citation contiendrait des injonctions.

Article 9

Transfèrement temporaire de personnes détenues

1. À la demande de la Partie requérante et si la Partie requise et la personne détenue sur le territoire de la Partie requise y consentent, ladite personne sera transférée provisoirement sur le territoire de la Partie requérante pour apporter son témoignage ou toute autre aide dans une procédure pénale.
2. Dans le cas du transfèrement conformément au 1er paragraphe du présent article:

- a) La personne transférée sera maintenue en détention sur le territoire de la Partie requérante à moins que la Partie requise n'autorise sa mise en liberté;
- b) La Partie requérante devra renvoyer la personne transférée en qualité de détenue à la Partie requise à la date mentionnée dans la demande sauf si les Autorités Centrales en disposent autrement;
- c) La durée passée en détention dans la Partie requérante est prise en compte pour le calcul de l'exécution de la peine qui a été infligée à la personne dans la Partie requise et ne devra pas dépasser la durée de la peine restant à purger.

Article 10

Echange de casiers judiciaires

1. Les Autorités Centrales des Parties s'échangeront, au moins chaque année, les avis de condamnations prononcées par les juridictions de l'une des Parties à l'encontre des nationaux de l'autre Partie.
2. En cas de poursuites devant l'une des deux Parties, les autorités compétentes de la Partie requérante pourront promptement obtenir des autorités compétentes de la Partie requise, un extrait du casier judiciaire concernant la personne faisant l'objet de poursuites.

Article 11

Remise des documents judiciaires

1. La Partie requise procède, conformément à sa législation, à la remise des documents judiciaires qui lui sont envoyés à cette fin par la Partie requérante.
2. La demande de remise de la citation à comparaître d'une personne est adressée à la Partie requise au moins soixante (60) jours avant la date fixée pour la comparution. En cas d'urgence, les Parties peuvent renoncer à cette condition de délai.
3. La Partie requise transmet à la Partie requérante la preuve de la remise des documents judiciaires, mentionnant la date de la remise et portant la signature du destinataire. Si la remise ne peut se faire, la Partie requérante en est avisée, sans délai, et en sera informée des motifs.

Article 12

Perquisition, gel, saisie et confiscation

1. Chacune des Parties peut conformément à sa législation, demander à l'autre Partie de procéder sur son territoire à des perquisitions, gel, saisies ou confiscation des biens et produits du crime et en informer la Partie requérante des résultats.
Lesdites mesures seront prises conformément à la législation nationale de la Partie requise.
2. La Partie requérante joint à sa demande l'ordonnance de perquisition, de gel, de saisie ou de confiscation de l'autorité compétente de cette Partie.
3. Sauf si les Parties en décident autrement, la Partie requise administre les biens et les produits du crime, confisqués sur son territoire, conformément à sa législation.

4. Dans tous les cas, les droits des tiers de bonne foi seront préservés lors de l'exécution des mesures suscitées selon les lois de la Partie requise.

Article 13

Restitution des objets et des documents

Les objets y compris les copies des documents ou les documents originaux fournis à la Partie requérante en application de la présente Convention, seront renvoyés à la Partie requise dès que possible, à moins que cette dernière ne renonce à ce droit.

CHAPITRE II

L'EXTRADITION

Article 14

Obligation d'extrader

Les Parties s'engagent à se livrer réciproquement, conformément aux dispositions de la présente Convention, les personnes qui sont poursuivies pour une infraction pénale ou recherchées aux fins de l'exécution d'une peine privative de liberté, par les autorités compétentes de la Partie requérante.

Article 15

Infractions donnant lieu à l'extradition

1. Aux fins de la présente Convention, donnent lieu à l'extradition, les infractions punies par les lois des deux Parties d'une peine privative de liberté d'au moins une (01) année ou d'une peine plus sévère. Si la demande d'extradition vise une personne reconnue coupable d'une telle infraction, recherchée pour l'exécution d'une peine privative de liberté, l'extradition n'est accordée que si une peine de six (06) mois au moins ou une peine plus sévère a été prononcée ou si la peine restant à purger est d'au moins six (06) mois.
2. Aux fins du présent article, ces dispositions s'appliquent même si les législations des Parties ne classent pas les faits dans la même catégorie d'infractions où ne leur donnent pas une qualification identique.
3. Si la demande d'extradition vise plusieurs et différentes infractions mais dont certaines ne remplissent pas les conditions d'extradition prévues au 1er paragraphe ci-dessus, la Partie requise aura la faculté d'accorder l'extradition, à condition que la personne objet de l'extradition ait commis au moins une infraction donnant lieu à l'extradition.
4. Dans le cas d'une demande d'extradition pour des infractions en matière de taxes, d'impôts, de douanes ou de changes, l'extradition ne peut être refusée au motif que la loi de la Partie requise ne prévoit pas les mêmes taxes, impôts ou les mêmes règlements de douanes et de change que la Partie requérante.

Article 16

Refus d'extradition des nationaux

1. Les Parties n'extradent pas leurs propres nationaux.
2. Si la demande d'extradition d'une personne est refusée au motif de sa nationalité, la Partie requise s'engage conformément à son droit interne, à faire poursuivre ladite personne ayant commis une infraction considérée par les deux Parties comme crime ou délit. Dans ce cas, la Partie requérante lui adressera, par la voie diplomatique, une demande de poursuite accompagnée des dossiers, documents et preuves y afférents en sa possession.
3. La Partie requérante sera informée de la suite donnée à sa demande.

Article 17

Refus d'extradition

1. L'extradition est refusée pour les motifs suivants:
 - a) Lorsqu'un jugement définitif a été prononcé dans la Partie requise ou dans l'Etat tiers pour les faits à raison desquels l'extradition est demandée;
 - b) Lorsque l'action publique ou la peine est prescrite selon la législation de l'une des Parties lors de la réception de la demande par la Partie requise;
 - c) Si une amnistie ou grâce est intervenue dans la Partie requise conformément à sa législation au bénéfice de la personne qui a commis l'infraction objet de la demande d'extradition, et que la Partie requise avait la compétence pour poursuivre cette personne;
 - d) Lorsque l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée est considérée comme une infraction politique ou comme un fait connexe à une telle infraction. Toutefois les infractions terroristes telles que définies par les Instruments internationaux auxquels les deux Parties ont souscrit, l'atteinte à la vie dirigée contre la personne d'un Chef d'Etat de l'une des deux Parties ou d'un membre de sa famille, ne sont pas considérées comme infractions politiques;
 - e) Lorsque l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée est exclusivement militaire;
 - f) Si la Partie requise a de sérieux motifs de croire que la demande a été présentée en vue de poursuivre ou de punir la personne réclamée en raison de sa race, de sa religion, de sa nationalité ou s'il existe un risque de violations d'autres droits fondamentaux protégés par les Instruments internationaux relatifs aux droits de l'Homme.
2. La Partie requise pourra refuser d'extrader la personne réclamée à raison d'une infraction qui, selon sa législation, a été commise en tout ou en partie sur son territoire. Lorsque l'infraction motivant la demande d'extradition aura été commise hors du territoire de la Partie requérante, l'extradition ne pourra être refusée que si la législation de la Partie requise n'autorise pas la poursuite d'une infraction du même genre commise hors de son territoire ou n'autorise pas l'extradition pour l'infraction faisant l'objet de la demande.

Article 18

Peine capitale

Si la peine encourue dans la législation de la Partie requérante pour les faits à raison desquels l'extradition est demandée est la peine capitale, cette peine est remplacée de plein droit, en vertu de la présente Convention, par la peine encourue pour les mêmes faits dans la législation de la Partie requise.

Article 19

Demande d'extradition et pièces requises

1. La demande d'extradition doit être formulée par écrit et adressée par les Autorités Centrales des Parties visées à l'article 31 de la présente Convention via la voie diplomatique.

2. La demande d'extradition sera accompagnée:

a) Dans tous les cas:

- Du signalement aussi précis que possible de la personne réclamée et de toutes autres informations de nature à déterminer son identité, sa nationalité et permettre si possible sa localisation;

- D'un exposé des faits, du lieu et de la date de leur perpétration, de leur qualification légale et de la référence aux dispositions légales applicables;

- Du texte des dispositions légales prévoyant la peine pour l'infraction à raison de laquelle l'extradition est demandée;

b) Si la personne est poursuivie, la demande d'extradition est accompagnée outre les pièces prévues au paragraphe (a) du présent article par:

- L'original ou une copie certifiée conforme du mandat d'arrêt ou de tout acte ayant la même force délivrée dans les formes prescrites par la loi de la Partie requérante;

c) Outre les pièces prévues au paragraphe (a) du présent article une demande d'extradition relative à une personne qui a été déjà condamnée doit être accompagnée:

- De l'original ou d'une copie certifiée conforme de la décision de condamnation définitive et les informations sur la peine prononcée et la période d'emprisonnement déjà purgée par rapport à la peine;

- D'une déclaration relative au reliquat de la peine restante à exécuter;

- Des informations sur les circonstances en raison desquelles la personne n'a pas été présente au procès en cas de condamnation de la personne par contumace et les informations concernant le droit de recours ainsi que tous les détails sur la forme dudit recours ou procès.

Article 20

Complément d'informations

1. Si la Partie requise estime que les informations ou documents communiqués à l'appui d'une demande d'extradition ne sont pas suffisantes pour prendre une décision en application de la présente Convention, elle peut demander un complément d'informations dans un délai qui ne peut être inférieur à vingt (20) jours à compter de

la date de la réception de la demande. Les informations complémentaires sont transmises directement par l'Autorité Centrale de la Partie requérante à l'Autorité Centrale de la Partie requise et aussi par la voie diplomatique. En cas d'urgence, ces informations complémentaires peuvent être transmises par l'intermédiaire de l'Organisation Internationale de la Police Criminelle (Interpol).

2. Si la personne réclamée se trouve en détention et si le complément d'informations fourni est insuffisant ou n'est pas reçu dans le délai fixé, elle pourra être mise en liberté. Cette circonstance n'empêche pas la Partie requérante de présenter une nouvelle demande d'extradition.

3. Lorsque la personne réclamée est mise en liberté conformément au paragraphe 2 du présent article, la Partie requise doit en aviser la Partie requérante dès que possible.

Article 21

Arrestation provisoire

1. En cas d'urgence, et sur demande des autorités compétentes de la Partie requérante, il sera procédé à l'arrestation provisoire de la personne réclamée par les autorités compétentes de la Partie requise en attendant la transmission de la demande d'extradition et des documents mentionnés à l'article 19 de la présente Convention.

2. La demande d'arrestation provisoire sera transmise soit par voie de l'Organisation Internationale de la Police Criminelle (Interpol), soit directement par voie postale ou télégraphique ou par tout autre moyen laissant une trace écrite, et elle sera en même temps confirmée par la voie diplomatique.

3. La demande devra mentionner l'existence d'une des pièces prévues au paragraphe « b » ou le 1er alinéa du paragraphe « c » de l'article 19 de la présente Convention, en faisant part de l'intention d'envoyer une demande d'extradition dans les délais fixés au paragraphe 5 du présent article. Elle doit indiquer en outre, l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée, un exposé succinct des faits, le lieu et le temps où elle a été commise ainsi que le signalement aussi précis que possible de la personne réclamée.

4. La Partie requérante est informée sans délai de la suite réservée à sa demande.

5. Il est mis fin à l'arrestation provisoire si, dans un délai de quarante cinq (45) jours après l'arrestation provisoire, la Partie requise n'a pas été saisie des documents mentionnés à l'article 19 de la présente Convention.

6. La mise en liberté ne s'oppose pas à une nouvelle arrestation et à l'extradition si la demande d'extradition et les pièces à l'appui sont reçues ultérieurement par la Partie requise.

Article 22

Procédure d'extradition simplifiée

Dans le cas où sa législation l'y autorise, la Partie requise pourra accorder l'extradition simplifiée, à condition que la personne réclamée consente expressément d'être extradée devant l'autorité compétente.

Article 23

Concours de demandes d'extradition

Si l'extradition est demandée concurremment par plusieurs États, soit pour les mêmes faits, soit pour des faits différents, la Partie requise statue en toute liberté sur les demandes d'extradition en tenant compte de toutes les circonstances et en particulier, de l'existence d'une Convention internationale pertinente, de la possibilité d'une extradition ultérieure entre les Etats requérants, de la date d'arrivée des demandes, de la gravité des faits et du lieu où ils ont été commis et de la nationalité de la personne réclamée.

Articles 24

Saisie et remise des biens et objets

1. Quand il est donné suite à l'extradition, tous les biens et les objets provenant de l'infraction ou pouvant servir de pièces à conviction, seront sur la demande de la Partie requérante saisis et remis à cette Partie conformément à la législation de la Partie requise.
2. Cette remise pourra être effectuée même si l'extradition ne peut s'accomplir par suite de l'évasion ou de la mort de la personne réclamée.
3. Sont, toutefois, réservés les droits acquis des tiers de bonne foi sur lesdits biens et objets. Si de tels droits existent, les biens et objets devront être restitués à la Partie requise le plus tôt possible aux frais de la Partie requérante à la fin des poursuites exercées dans cette Partie.

Article 25

Remise ajournée ou provisoire

1. La Partie requise, après avoir acceptée l'extradition, peut ajourner l'extradition de la personne réclamée afin de la poursuivre ou de lui faire purger sur son territoire une peine encourue à raison d'un fait autre que l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée. Dans ce cas, la Partie requise en informe la Partie requérante.
2. Les dispositions du 1er paragraphe du présent article n'empêchent pas que la personne réclamée soit provisoirement remise à la Partie requérante pour un délai nécessaire à l'examen de l'affaire, convenu entre les deux Parties. Avant la fin du délai convenu, la personne doit être renvoyée à la Partie requise sauf si le délai de la remise provisoire n'a pas été prorogée sur demande motivée de la Partie requérante.
3. La remise peut également être ajournée lorsque, en raison de l'état de santé de la personne réclamée, le transfert est susceptible de mettre sa vie en danger ou d'aggraver son état.

Article 26

Règle de la spécialité

La personne qui a été extradée, conformément aux dispositions de la présente Convention, ne peut être ni détenue, ni poursuivie, ni jugée, ni condamnée, ni punie, ni soumise à aucune restriction de sa liberté sur le territoire de la Partie requérante pour une infraction quelconque antérieure à la remise, autre que celle ayant motivé

l'extradition sauf dans les cas suivants :

- a) Lorsque, ayant eu la liberté de le faire, la personne extradée n'aura pas quitté, dans les trente (30) jours qui suivent son élargissement définitif, le territoire de la Partie auquel elle a été livrée ou si elle y est retournée volontairement après l'avoir quitté.
- b) Lorsque la Partie qui l'a extradé y consent. À cet effet une demande appropriée sera présentée, accompagnée des pièces prévues à l'article 19 de la présente Convention et d'un procès-verbal judiciaire consignant les déclarations de l'extradé. Ce consentement sera donné lorsque l'infraction pour laquelle il est demandé entraîne elle-même l'obligation d'extrader aux termes de la présente Convention.
- c) Lorsque la qualification légale donnée à l'infraction incriminée, objet de la demande d'extradition, est modifiée au cours de la procédure, la personne extradée n'est poursuivie ou jugée que dans la mesure où les éléments constitutifs de la nouvelle qualification de l'infraction permettent son extradition.

Article 27

Décision et remise de la personne

1. La Partie requise doit communiquer dans les meilleurs délais par la voie diplomatique à la Partie requérante sa décision sur l'extradition.
2. Tout rejet complet ou partiel de la demande doit être motivée et communiquée à la Partie requérante.
3. Si l'extradition est accordée, le lieu et la date de la remise de la personne réclamée, sont fixés d'un commun accord entre les Parties. Il est fait mention de la durée de la détention subie par la personne avant l'extradition.
4. Sous réserve du cas prévu au paragraphe 5 du présent article, si la personne réclamée n'a pas été reçue à la date fixée, elle pourra être mise en liberté à l'expiration d'un délai de quinze (15) jours à compter de cette date et elle sera en tout cas mise en liberté à l'expiration d'un délai de quarante cinq (45) jours; la Partie requise pourra refuser de l'extrader pour le même fait.
5. En cas de force majeure empêchant la remise ou la réception de la personne à extrader, la Partie intéressée en informera l'autre Partie avant la date fixée pour la remise; les deux Parties se mettront d'accord sur une nouvelle date de remise et les dispositions du paragraphe 4 du présent article seront applicables.
6. La Partie requérante informe la Partie requise sur les résultats des procédures pénales suivies contre la personne extradée. La Partie requérante transmet en outre, à la Partie requise, sur sa demande, une copie de la décision ayant acquis la force de la chose jugée.

Article 28

Réextradition vers un Etat tiers

La Partie vers laquelle la personne a été extradée, ne peut remettre cette personne à un Etat tiers sans l'accord de la Partie qui l'a extradée, sauf dans le cas prévu par l'article 26 paragraphe (a) de la présente Convention. La Partie requise peut demander certaines informations prévues par l'article 19 de la présente Convention.

Article 29

Transit

1. L'extradition par voie de transit à travers le territoire de l'une des Parties, d'une personne livrée par un Etat tiers à l'autre Partie, sera accordée sur demande adressée par la voie diplomatique et accompagnée des documents nécessaires prouvant qu'il s'agit d'une infraction donnant lieu à l'extradition conformément aux dispositions de la présente Convention.

2. Dans le cas où la voie aérienne est utilisée, il est fait application des dispositions suivantes:

a) Lorsqu'un atterrissage n'est pas prévu, la Partie requérante avertit l'Etat dont le territoire sera survolé et atteste l'existence des pièces nécessaires prévues à l'article 19 de la présente Convention.

En cas d'atterrissage forcé, cette notification produira les effets de la demande d'arrestation provisoire visée à l'article 21 de la présente Convention. La Partie requérante adressera, dans ce cas, une demande de transit dans les conditions prévues au 1er paragraphe du présent article.

b) Lorsqu'un atterrissage sera prévu, la Partie requérante adressera une demande de transit.

3. Lorsque l'autorisation de transit est donnée, les autorités compétentes des Parties se concertent sur les modalités, l'itinéraire et les autres modalités de transit.

Article 30

Frais d'extradition

1. La Partie requise assurera les frais de procédures découlant de la demande d'extradition et les frais occasionnés sur son territoire par la détention de la personne réclamée.

2. Les frais de transport de la personne réclamée et de transit, à travers le territoire de la Partie requise sont supportés par la Partie requérante.

CHAPITRE III

DISPOSITIONS GENERALES ET FINALES

Article 31

Autorités Centrales

1. Au titre de la présente Convention, les Autorités Centrales des Parties sont:

- Pour l'Ukraine, le Bureau du Procureur Général (en cas de demandes émanant d'organes chargés de l'enquête préliminaire) et le Ministère de la Justice (en cas de demandes émanant d'une instance juridictionnelle).

- Pour le Royaume du Maroc, le Ministère de la Justice (Direction des Affaires Pénales et des Grâces).

2. Chaque Partie notifiera à l'autre tout changement de son ou ses Autorité(s)

Centrale(s).

Article 32

Authentification de documents

1. Les documents fournis en application de la présente Convention n'ont pas à être légalisés, s'ils sont dûment authentifiés.
2. Un document est dûment authentifié, aux fins de la présente Convention, s'il est signé et s'il porte le sceau de l'autorité compétente.

Article 33

Langues

Les demandes et les documents sont rédigés dans la langue de la Partie requérante accompagnés de la traduction dans la langue de la Partie requise ou dans la langue française ou anglaise.

Article 34

Règlement des différends

Les difficultés qui s'élèveraient à l'occasion de l'application de la présente Convention seront réglées par négociations entre les Autorités Centrales des deux Parties ou par la voie diplomatique.

Article 35

Entrée en vigueur de la Convention

1. La présente Convention sera ratifiée conformément à la législation en vigueur dans les deux Parties.
- 2 Elle entrera en vigueur trente (30) jours après la date de l'échange des instruments de ratification.
3. Les demandes présentées en application de la présente Convention s'appliquent également aux infractions commises avant l'entrée en vigueur de la Convention.

Article 36

Amendement et dénonciation de la Convention

1. Les Parties peuvent s'accorder en vue d'apporter des amendements à la présente Convention. Ceux-ci entrent en vigueur selon la procédure définie par l'article 35 ci-dessus.
 2. La présente Convention demeurera en vigueur pour une période illimitée. Toutefois, chacune des Parties peut la dénoncer à tout moment.
- La dénonciation prendra effet six (6) mois après la date de notification par écrit à l'autre Partie de cette décision par voie diplomatique.
- En foi de quoi, les plénipotentiaires des Parties ont signé la présente Convention.

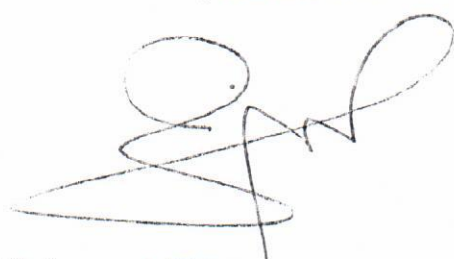
Fait à *Marrakech* le *21 octobre 2019* en deux exemplaires originaux en langues ukrainienne, arabe et française, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, celle rédigée en langue française prévaut.

Pour l'Ukraine

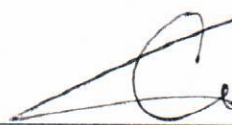
Valeriia KOLOMIETS
Vice-Ministre de la Justice

Pour le Royaume du Maroc

Mohamed BEN ABDELKADER
Le Ministre de la Justice

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

«28» жовтня 2019 року

С.В.Коледов

Т.в.о. Директора

Департаменту міжнародного права

МЗС України

№72/14-612/1-2689/2 від «28» жовтня 2019 року.

Я, Коледов С.В., начальник відділу міжнародних договорів та офіційних перекладів Департаменту міжнародного права МЗС України, засвідчую вірність копії Договору між Україною та Королівством Марокко про правову допомогу у кримінальних справах та екстрадицію, який було вчинено 21 жовтня 2019 року в м.Марракеш українською, арабською та французькою мовами.

Документ на 45 аркушах.

Підпис: _____

